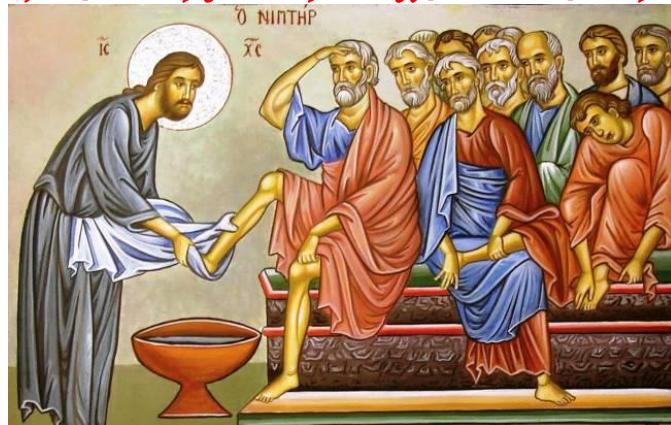

+ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ

+Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ τῶν Ἱερῶν Ἐναγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἐορτάζειν, τὸν Ἱερὸν Νιπτήρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυῆ Προσευχήν, καὶ τὴν Προδοσίαν ὡς τὴν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΡΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ ιερέως τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε... Τρισάγιον... Σῶσον Κύριε... Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... κλπ.

ὁ Ιερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Αμήν.

Ο Προεστὼς: Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Αμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ.... Καὶ νῦν...

Πάτερ ήμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ήμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ήμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ήμῖν τὰ ὄφειλήματα ήμῶν, ώς καὶ ήμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ήμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ήμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὥσται ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ Ιερεὺς: Ὁτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

ὁ Αναγνώστης: Αμήν.

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ πολιτείᾳ, τὸν οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τὸν πιστοὺς βασιλεῖς ήμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ήμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὁρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

- **□** Ἐλέησον ήμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (γ').

- **□** Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.
- **□** Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ήμῶν, (δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ήμῶν ἀδελφότητος.

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αναγνώστης: Αμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

ὁ Ιερεὺς: Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης: Αμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (ἐκ τρίτου).

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου (δίς**).**

Ψαλμὸς γ' (3)

- **Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ;**
- Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
- Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἴδόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.
- Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
- Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιθεμένων μοι.
- Ἄναστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

- **Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.**

Ψαλμὸς λζ' (37)

- **Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με, ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου**
- οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου,
- οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου
- ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ
- προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
- ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην
- ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου
- ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου

- Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ
- οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν
- καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
- ἐγὼ δὲ ώσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουνον καὶ ώσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
- καὶ ἐγενόμην ώσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμοὺς
- ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἥλπισα σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου
- ὅτι εἴποντε μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν
- ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
- οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντες με ἀδίκως
- οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.
- Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

- **Μὴ** ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
- **Πρόσχες** εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62)

- **Ο** Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὄρθρίζω
- ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ
- οὔτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἴδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου
- ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε
- οὔτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου

- ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
- εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
- ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
- ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου
- αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
- ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

Καὶ πάλιν

- Ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

**Αλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα, Δόξα σοι ό Θεός
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς πζ' (87)

- **Κύριε ό Θεός τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου**
- **εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου**
- **ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισεν**
- **προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ως ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος**
- **ώσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὃν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν,**
- **ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου,**
- **ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ**
- **ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς**
- **παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας**

- ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
- μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;
- μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
- κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῖ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε
- ἵνα τί Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
- πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἀταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην
- ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με
- ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην ἡμέραν περιέσχον με ἄμα
- ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας .

Καὶ πάλιν

- **Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.**
- **Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.**

Ψαλμὸς ρβ'(102)

- **Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ**
- Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ
- τὸν εὐ̄λατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου
- τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς
- τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου
- ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις
- ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ,
- οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
- οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ,

- οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν
- ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν
- καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱὸὺς ὥκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν
- ἄνθρωπος, ώσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὠσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὗτως ἔξανθήσει
- ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ
- τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τὸν φοβουμένους αὐτὸν
- καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτὰς
- Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει
- εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχύῃ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ
- εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ
- εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Καὶ πάλιν

- **Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.**

Ψαλμὸς ρυμβ' (142)

- **Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου**
- καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου
- ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ως νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου
- ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι

- ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου
- μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα
- γνώρισόν μοι Κύριε ὄδον ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχῆν μου
- ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου
- τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με
- ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

- **Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)**
- **Tὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Αλληλούϊα, Άλληλούϊα, Άλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἑλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ο α' χορός

Στίχ. α'. Εκ νυκτὸς ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. **Αλληλούϊα.(τρίς)**

ο β' χορός

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. **Αλληλούϊα.(τρίς)**

ο α' χορός

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται, **Αλληλούϊα. (τρίς)**

ο β' χορός

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. **Αλληλούϊα. (τρίς)**

ο α' χορὸς

Τροπάριον

Ὕχος πλ. δ'

Οτε οἱ ἐνδοξοί Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις

κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

ό β' χορὸς
Δόξα Πατρὶ...

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβῆς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

ό α' χορὸς
Καὶ νῦν...

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβῆς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν
(Κβ' 1 – 39)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.³ Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὃντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα,⁴ καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς.⁵ καὶ ἔχάρησαν, καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι·⁶ καὶ ἔξωμοιλόγησε, καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὅχλου.⁷ Ἡλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾧ ἐδει θύεσθαι τὸ πάσχα,⁸ καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν.⁹ οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν;¹⁰ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται,¹¹ καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;¹² κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.¹³ ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτούμασαν τὸ πάσχα.¹⁴ Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν.¹⁶ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ ἔως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.¹⁷ καὶ δεξάμενος τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς.¹⁸ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω

ἀπὸ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου ἔως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.¹⁹ καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Τοῦτο ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.²⁰ ώσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἷματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἔκχυνόμενον.²¹ πλὴν ἴδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.²² καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὥρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.²³ καὶ αὐτοὶ ἡρξαντο συζητεῖν πρὸς ἔαυτοὺς τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.²⁴ Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.²⁵ ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.²⁶ ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν.²⁷ τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.²⁸ ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.²⁹ κάγὼ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετο μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν,³⁰ ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.³¹ Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἴδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον.³² ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.³³ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.³⁴ ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.³⁵ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἀτερ βαλαντίου καὶ πήρας καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήθητε; οἱ δὲ εἶπον· Οὐθενός.³⁶ εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἄλλὰ νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν, καὶ ὁ μὴ ἔχων πωλήσει τὸ ἴμάτιον αὐτοῦ καὶ ἀγοράσει μάχαιραν.³⁷ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.³⁸ οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἴδοὺ μάχαιραι ὥδε δύο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.³⁹ Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἡκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταί αὐτοῦ.

Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χύμα καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν εἰς ἐξ ἡ τέσσαρα μετά τῶν εἰρμῶν. Ἀνευ στίχων

ό α’ χορὸς

**Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ
ῷδὴ α’ Ἡχος πλ. β’ Ο Ειρμὸς**

Τμηθείσῃ τμῆται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ Θεοτερπής ἀνεμέλπετο. Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ό β' χορὸς

Η πανταιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ὡς κιδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἀγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως, δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ό α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ..

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἑαυτῆς, τὴν ψυχοτρόφον ἔτοιμάζει τράπεζαν, ἀμβροσίας δὲ ἡ ὅντως σοφία τοῦ Θεοῦ, κιρνᾶ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν εύσεβῶς καὶ βοήσωμεν. Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ό β' χορὸς

Καὶ νῦν...

Ακουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοί, συγκαλούμενης ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας τοῦ Θεοῦ, βοᾷ γάρ, Γεύσασθε καὶ γνότες, ὅτι χρηστὸς ἐγὼ κράξατε. Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ό α' χορὸς

Καταβασία

Τμηθείσῃ τμῆται, πόντος ἐρυθρός, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατός, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὡδὴ δὲ Θεοτερπής ἀνεμέλπετο. Ἐνδόξως δεδόξασται...
ο β' χορὸς

... **Χ**ριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ό α' χορὸς

φδὴ γ' Ο Εἰρμὸς

Κύριος ὃν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἵς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὃν σεαυτὸν προετίθης, Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ό β' χορὸς

Κύριος ὃν πάντων...

ό α' χορὸς

Δόξα Πατρί...

Ρύσιον παντός, τοῦ βροτείου γένους, τὸ οἰκεῖον Ἀγαθέ, τοὺς σοὺς Μαθητὰς ἐπότισας, εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας, αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱερούργεις, Πίετε βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ό β' χορὸς

Καὶ νῦν...

Αφρων ἀνήρ, ὃς ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς οἰκείοις Μαθηταῖς προέφης, ὁ ἀνεξίκακος, οὐ μὴ γνώσηται ταῦτα, καὶ οὗτος ἀσύνετος ὅν, οὐ μὴ συνήσει, ὅμως ἐν ἔμοὶ μείνατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

ό α' χορὸς
Καταβασία

Κύριος ὃν πάντων καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας, καὶ τὸ Πάσχα, οἵς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὃν σεαυτὸν προετίθης, Φάγετε βιῶν τὸ Σῶμά μου, **καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.**

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν....

ό β' χορὸς

Κάθισμα Ἡχος α'

Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ

Ο λίμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος, Μαθητῶν πόδας ἔνιψε, ταπεινούμενος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαράθρων κακίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

ό α' χορὸς

"Ετερον Ἡχος γ'

Δόξα Πατρί...

Θείας πίστεως

Ταπεινούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν, πόδας ἔνιψας, τῶν Μαθητῶν σου, καὶ πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας, ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι, αὐθὶς τῷ θείῳ ὑπείκει προστάγματι, ἐκνιπτόμενος, καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ό β' χορὸς

"Ετερον Ἡχος δ'

Καὶ νῦν...

'Επεφάνης σήμερον

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγῆν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτά σου,...

ό α' χορὸς

... **τιμῶντες** Παθήματα.

ό β' χορὸς

ῳδὴ δ' Ό Εἰρμὸς

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. "Ἐθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἴσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ, Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἵλασμὸν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας.

ό α' χορὸς

Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολὼν τοῖς φίλοις σου, εἴπας. Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τούτου

έπεθύμησα, τὸν Μονογενῆ ἐπεί με ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

ό β' χορὸς
Δόξα Πατρὶ..

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόας ἀθάνατε. Γεννήματος ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων, τὸν Μονογενῆ ἐπεί με ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

ό α' χορὸς
Καὶ νῦν...

Πόμα καὶνὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγὼ φημι ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι, ὥστε γὰρ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι εἶπας, τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ με ἰλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

ό β' χορὸς
Καταβασία

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἴσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον, τὸν μονογενῆ, Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἰλασμὸν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας.

ό α' χορὸς
Φδὴ ε' Ο Είρμὸς

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἔαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ώραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

ό β' χορὸς

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης...

ό α' χορὸς
Δόξα Πατρὶ..

Η τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

ό β' χορὸς
Καὶ νῦν...

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον, ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυνται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλύναι πόδας, οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

ό α' χορὸς
Καταβασία

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἔαυτοὺς Χριστῷ, ἀναθέμενοι, ώραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

ό β' χορὸς
Φδὴ ζ' Ο Είρμὸς

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ώς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι. Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

ο α' χορὸς

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ώς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι. Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

ο β' χορὸς

Δόξα Πατρὶ..

Κύριον φωνεῖτε, ὁ Μαθηταί, καὶ Διδάσκαλόν με, καὶ γὰρ πέφυκα. Σωτὴρ ἐβόας, διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

ο α' χορὸς

Καὶ νῦν...

Τύπον τις μὴ ἔχων ἀπορρύψθηναι, οὐ δεῖται πόδας, καθαροὶ ὁ Μαθηταὶ ύμεις δέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες, ὅπῃ γὰρ ἀτάκτως, ἐξ ύμῶν ἐνὸς μαίνεται.

ο β' χορὸς

Καταβασία

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ώς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι. Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον Ἡχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν ἄρτον λαβών, εἰς χεῖρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, **Ιούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.**

Ο Οἶκος

Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότῃ, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονίπτει τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατίδωμεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὗτος ἐκέλευσε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς ώς προέφησεν, ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, **Ιούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.**

Συναξάριον

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμῃ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα Ρώμης, τοῦ Όμολογητοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐπισκόπων.

Στίχοι

- Ό σὴν γεγηθὼς σάρκα Σῶτερ ἐσθίων,
- Ἀπεκδύσει γέγηθε σαρκὸς Μαρτίνος.
- Ἀμφὶ τρίτῃ δεκάτῃ θάνε Μαρτίνος περίπυστος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Κυντιλλιανοῦ καὶ Δάδα.

Στίχοι

- Τίνες κεφαλῶν οἵδε κείμενοι δίχα;
- Κυντιλλιανός, Μάξιμος τε καὶ Δάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

- Ἐλευθέριος οὐκ ἐδουλώθη πλάνη.
- Ἐλεύθερος δὲ πρὸς ξίφους ἔστη στόμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Θεοδοσίου.

Στίχοι

- Θεοῖς προσοίσειν μηδαμῶς πεισθεὶς δόσιν,
- Ἡχθη Θεοδόσιος τὴν ἐπὶ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Ζωῆλου.

Στίχοι

- Τόξου βέλει, Ζώϊλε, πληγεὶς ἐν ξύλῳ,
- Πλήττεις τὸν εἰσάξαντα τὴν φθορὰν ξύλῳ.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν, τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυῆ Προσευχὴν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχοι εἰς τὸν Ιερὸν Νιπτῆρα

- **Νίπτει Μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,**
- **Οὐ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δείλης πάλαι.**

Εἰς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον

- **Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος, Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,**
- **Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα. Σῶμα Δεσπότου.**

Εἰς τὴν ὑπερφυῆ Προσευχὴν

- **Προσεύχῃ, καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἵμάτων,**
- **Χριστέ, προσώπου, παραιτούμενος δῆθεν**
- **Θάνατον, ἔχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.**

Εἰς τὴν Προδοσίαν

- **Τί δεῖ μαχαιρῶν, τί ξύλων λαοπλάνοι,**
- Πρὸς τὸ θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.
Αμήν.

ο α' χορὸς ὁδὴ ζ' Ο Εἱρμὸς

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ο β' χορὸς

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν παραδοῦναι, τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν, ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος, καὶ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ο α' χορὸς Δόξα Πατρί.

Υμῖν ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις, ἐβόα. Εἰς παραδώσει με, εὐφροσύνης λαθόντες, ἀγωνίᾳ καὶ λύπῃ συνείχοντο. Τίς οὗτος; φράσον λέγοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ο β' χορὸς Καὶ νῦν...

Μεθ' ὅστις ἔμοι τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ βάλλει θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν, πύλας βίου περάσαι μηδέποτε, τοῦτον ὃς ἦν ἐδῆλου δέ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ο α' χορὸς Καταβασία

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ο β' χορὸς ὁδὴ η' Ο Εἱρμὸς

Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ὡς οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὄμνον. Τὸν Κύριον ὄμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ο α' χορὸς

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοί, ἐν τῇ Σιών τῷ Λόγῳ προσκαρτερήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο, τῷ Ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ συνημμένοι, ὡς οὐκ ἔχωρίσθησαν Χριστῷ, θείῳ λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων. Τὸν Κύριον ὄμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ό β' χορὸς

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Νόμου φιλίας, ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης γνώμῃ ἐπιλαθόμενος, οὓς ἐνίψατο ηύτρεπισε πρὸς προδοσίαν πόδας, καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρτον, Σῶμα Θεῖον, ἐπῆρε πτερνισμόν ἐπὶ σέ, Χριστέ, καὶ βοῶν οὐ συνῆκε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ό α' χορὸς

Καὶ νῦν...

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἀμαρτίας σῶμα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον, ὑπὲρ Κόσμου τὸ θεῖον, ἀλλ' οὐκ ἡδεῖτο πίνων, ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς οὐ κακίᾳ προσώχθισε καὶ βοῶν οὐ συνῆκε. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ό β' χορὸς

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία

Νόμων πατρώων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι ὡς οὐκ ἔχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὅμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ό α' χορὸς

ὁδῷ θ' Ο Είρμος

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερώφ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, δὲν μεγαλύνομεν.

ό β' χορὸς

Ἄπιτε τοῖς Μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη, τὸ Πάσχα ἐν ὑπερώφ τόπῳ, ὡς νοῦς ἐνίδρυται, οἵς μυσταγωγῶ, σκευάσατε, ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, τὸ στερέρὸν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνατε.

ό α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ..

Δημιουργὸν ὁ Πατήρ, πρὸ τῶν αἰώνων σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν ὁδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα. Λόγος γὰρ ἀκτιστος ὡν φύσει, τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, οὖν νῦν προσείληφα.

ό β' χορὸς

Καὶ νῦν...

Ως ἀνθρωπος ὑπάρχω, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, οὗτος Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἐνωθεῖσά μοι. Χριστὸν ἔνα, διό με γνῶτε, τὰ ἐξ ὧν, ἐν οἷς, ἄπερ πέφυκα σώζοντα.

ό α' χορὸς

Καταβασία

Ξενίας δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν ὑπερῷῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, δν μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
"Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις..."

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον
ὁ α' χορὸς
῾Ηχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

ὁ β' χορὸς

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με

ὁ α' χορὸς

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς,.....

ὁ β' χορὸς

...Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

ΑΙΝΟΙ
ὁ α' χορός
῾Ηχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ β' χορός

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ίδιόμελα ῾Ηχος β'

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὃ τῶν ἀνόμων! ὃ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ιώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

ὁ β' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἴονδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἔξετεινεν ἀνόμως τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμήν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ρίφείς, καὶ τὰ τριάκοντα ρίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἣς ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἴονδας ὁ προδότης δόλιος ὡν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ως δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ως πρόβατον ἐπὶ σφαγήν, οὗτος ἡκολούθει, ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρός, ὁ μόνος πολυέλεος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ἡχος ὁ αὐτὸς

Ἴονδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη, ἡκολούθει γάρ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἐαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἐαυτῷ. Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ως πρόβατον ἐπὶ σφαγήν, οὗτος ἡκολούθει, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

ὁ α' χορὸς

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν ...ἡχος ὁ αὐτὸς

Ὄν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσηται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Ο προεστὼς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Αναγνώστης χύμα τὸ

Λόξα ἐν ύψιστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ,
καὶ Ἀγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός,
ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας
τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ
Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. "Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ιησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν
εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεά. Ἐγὼ
εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε,
πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. "Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ
ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὑμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν...Σὸν γὰρ ἐστὶν...

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα

ο β' χορός

Ίδιόμελα Ἡχος πλ. δ'

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ'
αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν
ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἐαυτῷ
περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαίρουν καὶ θείας.
Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει, Συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
ἔνα ἀπολέσθαι, ἥλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς
ἔλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ο α' χορὸς

Στίχ. Ό ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

ἡχος ὁ αὐτὸς

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς
πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν, οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει,

ούκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις. Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ ύμῖν παραδώσω αὐτόν. Ὡς φιλαργυρίας προδότου! εὖωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν, πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμήν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ, ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια, νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητὴς ἡ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατά τοῦ ἰδίου Δεσπότου, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν, ἦς τὴν πεῖραν φύγωμεν, κράζοντες, μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

ο β' χορός

Στίχ. Εξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

ῆχος ὁ αὐτὸς

Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα, νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν, εἰ γὰρ πλοῦτον ἡγάπας, τὶ τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τὶ ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν. Φρίξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον. Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

ο α' χορός

Στίχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.

ῆχος ὁ αὐτὸς

Μηδεὶς ὃ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ, ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἔχωρησε, σχήματι μὲν ὃν μαθητής, πράγματι δὲ παρὼν φονευτής, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος, μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἔξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ο β' χορός

Λόξα Πατρὶ....ῆχος ὁ αὐτὸς

Ο τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα, νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν, εἰ γὰρ πλοῦτον ἡγάπας, τὶ τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τὶ ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν. Φρίξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον. Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

ο α' χορός

Καὶ νῦν .. Ἔχος πλ. α'

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων. Ὡς φίλοι, ὥρατε, μηδεὶς ύμᾶς χωρίσει μου φόβος, εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί, οὐ γὰρ ἥλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχήν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Εἰ οὖν ύμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐμὲ μιμεῖσθε, ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω

ἔσχατος, ὁ δεσπότης, ώς ὁ διάκονος, μείνατε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε,
ἐγὼ γὰρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἄμπελος.

Ο προεστώς:

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου
“Ψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
κατὰ νύκτα.

**Μεθ' ὅ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, Ὄτι σοῦ ἐστιν.
Καὶ εὐθὺς τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας
‘Ηχος γ'**

Ο ράπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθείς,
ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν...

Ο ράπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθείς,
ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Προκείμενον ‘Ηχος α'

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.

Στίχ. Ο Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;

Προφητείας Ιερεμίου τὸ Ανάγνωσμα

(Κεφ. ΙΑ', 18-23 ΙΒ' 15, 9-11 14-15)

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν,
ἐγὼ δὲ ως ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων, ἐπ' ἐμὲ
ἔλογίσαντο λογισμόν πονηρόν, λέγοντες. Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς
τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια,
δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ
αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει
Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθώθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς
λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰδὲ μή, ἀποθάνῃ
ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς, οἱ νεανίσκοι
αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι
ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως
αὐτῶν. Δίκαιος εἰς Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα
λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ
ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζωθησαν,
ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν, ἐγγὺς εἰς σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν,
καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, καὶ

δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου, ἄθροισον αὐτοὺς ὅσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν, ὀγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν, ἔως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡ φανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν, σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε, Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπολείας, ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἡς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἔκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἔκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον Ὁχος πλ. β'

Εὕξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Ἐκτενῆς

Ἀπόλυσις

«...Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

<https://agioskosmasoetolos.wordpress.com>